

bookvoice

Της **ΛΕΝΑΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΗ**

«Αυτοί που μιλούν δεν ξέρουν. Και αυτοί που ξέρουν δεν μιλούν» λέει ο Βέλγος οικονομικός αναλυτής **Μαρκ Ροκ** στην ATHENS VOICE, μιλώντας για τις πηγές του τελευταίου του βιβλίου: «**Η Τράπεζα - Πώς η Γκόλντμαν Σακς κυβερνά τον κόσμο**» (εκδ. Μεταίχιμο). Ένα βιβλίο γραμμένο σαν οικονομικό θρίλερ. Ο Μ. Ροκ γνωρίζει πολύ καλά τους διαδρόμους των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων του Λονδίνου. Κυκλοφορεί στο Σίτι από το 1986 με το ξεκίνημα του μπικ μπανγκ. Το φθινόπωρο του 2008 όλα άλλαξαν μέσα σε μια νύχτα. Μαζί με το πρώτο κραχ του 21ου αιώνα η διεθνής κοινότητα ανακαλύπτει το ίδρυμα που δηλώνει ότι έχει σκοπό να κάνει «το έργο του Θεού»: Γκόλντμαν Σακς.

πάμε στο Ντουμπάι».

Γιατί τους βαφτίσατε «τραπεζίτες-καλόγεροι»; Χρησιμοποιώ τον όρο «αίρεση». Φαντάσου ότι είσαι ένας 22χρονός απόφοιτος πανεπιστημίου που κατάφερε να διασχίσει την είσοδο των κεντρικών γραφείων της Γκόλντμαν Σακς στην Ουάσιγκτον μετά από μια εξοντωτική εμπειρία συνεντεύξεων. Αισθάνεσαι μπαίνοντας σε αυτό το κτίριο μέρος για ελίτ. Ένας πραγματικός τραπεζίτης-καλόγερος. Αυτή η ελίτ σου λέει: «Δώσε μου δέκα χρόνια από τη ζωή σου

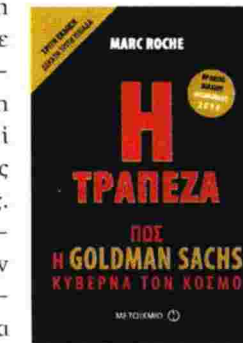
και εγώ θα σε κάνω εκατομμυριούχο». Όμως καλείσαι να θυσιάσεις τα πάντα. Δεν έχεις προσωπική ζωή. Οι χαμένοι θα απολυθούν. Η απασχόληση είναι απολύτως εσφαλμένη. Ωστόσο, αυτό που κάνει την Γκόλντμαν επιτυχημένη είναι το ομαδικό πνεύμα. Σε αυτήν την «αίρεση», την κάθε πληροφορία πρέπει να τη μοιράζεσαι. Όπως λειτουργεί η CIA. Δεν ψάχνουν για τους αστέρες, τις ντίβες της αγοράς. Θέλουν αυτούς που με αυταπάτηση θα συνεργαστούν μόνο για το καλό της εταιρείας. Η τράπεζα εξακολουθεί να κουβαλά την αμερικανική παράδοση του πουριτανισμού.

Συμπέρασμα. Δεν υπάρχει τίποτα το παράνομο αλλά και τίποτα το ηθικό στην Γκόλντμαν Σακς. Υπεροψία και έλλειψη ταπεινοφροσύνης, ακόμα και μετά την κρίση. Θα ξανάκαναν το ίδιο με ακόμα μεγαλύτερο ρίσκο για να κερδοσκοπήσουν.

Η Αθήνα πώς σας μοιάζει σήμερα; Τελευταία φορά που ήρθα ήταν το 2003, λίγο πριν από τους Ολυμπιακούς. Είδα αισιοδοξία και ανάπτυξη. Ανθρώπους με οικονομική άνεση και επιχειρηματική διάθεση.

Ήμουν σε μια πόλη που έσφυζε από ζωή. Είχα την αίσθηση ότι δεν είχα φύγει από το Σόχο στο Λονδίνο. Όλα αυτά τελείωσαν. Σήμερα αισθάνομαι ότι επέστρεψα σε μια χώρα που έχει βυθιστεί στη μαυρίλα και στην απαισιοδοξία. Γι' αυτή την κατάσταση γράφω

στο βιβλίο: Η Ελλάδα ζει μια κρίση για την οποία δεν ευθύνονται μόνο η Γκόλντμαν Σακς και το «μαγείρεμα» των στατιστικών στοιχείων. Φταίνε όλοι. Οι τράπεζες, οι ρυθμιστές της αγοράς, οι οίκοι αξιολόγησης, το ελληνικό κράτος. ■

Όλα νόμιμα - Όλα ανήθικα

Πώς η Γκόλντμαν κυβερνά τον κόσμο; Η Γκόλντμαν Σακς δεν κυβερνά τον κόσμο. Ούτε κάποιος άλλος τραπεζικός όμιλος. Τι την κάνει διαφορετική; Όλες οι τράπεζες δημιουργούν προϊόντα, όλες δανειζουν και όλες κερδίζουν από τη διαφορά των επιτοκίων. Μια επιχείρηση. Στην επιχείρηση που λέγεται Γκόλντμαν Σακς, όμως, καταλήγουν οι καλύτεροι, οι ευφυέστεροι όλων. Η πολιτική προσλήψεων της εταιρείας είναι εσοκευμένη τόσο σκληρή, ώστε να απευθύνεται μόνο στην ελίτ. Είναι οι τραπεζίτες που «ξέρουν τι κάνουν». Έχουν, όμως, κάτι ακόμα: ένα παγκόσμιο δίκτυο πολιτικών διασυνδέσεων. Χρησιμοποιεί πολιτικούς για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά της. Δεν εξαγοράζει, ούτε διαφθείρει. Δεν υπάρχει λόγος. Τους προσλαμβάνει! Είναι άνθρωποι που κινούνται στους διαδρόμους της πολιτικής και αυτό βοηθάει.

Είναι αστειό να μιλούμε για διαφάνεια στη διεθνή πολιτική σκηνή; Θεωρώ ότι οι κυβερ-

νήσεις είναι σήμερα ανίσχυρες. Το βλέπουμε στην περίπτωση της Ελλάδας. Το ΔΝΤ και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αποφασίζουν για το μέλλον της. Ακόμα και η Γερμανία δεν μπορεί να ελέγχει τα πάντα. Η διαφάνεια πρέπει να διασφαλιστεί σε επίπεδο ΕΕ ή G20. Αυτοί οι οργανισμοί πρέπει να επιβάλουν τη διαφάνεια στα χρεοκοπημένα σήμερα κράτη. Από την άλλη, δεν πιστεύω ότι οι κυβερνήσεις είναι υποχείρια των τραπεζιτών. Απλά είναι αδιαμφισβήτητη η δύναμη και η ισχύς του τραπεζικού λόμπι. Εξάλλου, κράτη όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Βρετανία, η Γερμανία και η Γαλλία δεν είναι διατεθειμένα να χάσουν τα οικονομικά τους κέντρα. Στο Σίτι του Λονδίνου εργάζονται εκατομμύρια άνθρωποι, φορολογούνται και φέρνουν χρήματα στα κρατικά ταμεία. Η ουσία είναι ότι οι τραπεζίτες έχουν έναν άσο στο μανίκι τους. Μια απλή απειλή. «Αν μας πείσετε ρυθμίζοντας την αγορά, εμείς θα φύγουμε από το Σίτι, από τη Φρανκφούρτη, και θα

και εγώ θα σε κάνω εκατομμυριούχο». Όμως καλείσαι να θυσιάσεις τα πάντα. Δεν έχεις προσωπική ζωή. Οι χαμένοι θα απολυθούν. Η απασχόληση είναι απολύτως εσφαλμένη. Ωστόσο, αυτό που κάνει την Γκόλντμαν επιτυχημένη είναι το ομαδικό πνεύμα. Σε αυτήν την «αίρεση», την κάθε πληροφορία πρέπει να τη μοιράζεσαι. Όπως λειτουργεί η CIA. Δεν ψάχνουν για τους αστέρες, τις ντίβες της αγοράς. Θέλουν αυτούς που με αυταπάτηση θα συνεργαστούν μόνο για το καλό της εταιρείας. Η τράπεζα εξακολουθεί να κουβαλά την αμερικανική παράδοση του πουριτανισμού.

Η έρευνα. Χρόνια τώρα ως ανταποκρίτης της γαλλικής «Λε Μοντ» στο Λονδίνο γράφω και συναντώ στελέχη της Γκόλντμαν. Η δεύτερη πηγή ήταν οι απολυ-